

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
ГЈУКТА КУШТЕТУЕСЕ
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 5. decembar 2016. godine
Br. ref.:RK1011/16

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

случaju br. K107/15

Подносилац

Shefki Zogiani

**Ocena ustavnosti решења PAKR. br. 499/2013 Apelacionog suda Kosova
од 6. januara 2014. godine**

УСТАВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ КОСОВО

у сastavu:

Arta Rama-Hajrizi, председница
Ivan Čukalović, заменик председника
Altay Suroy, судија
Almiro Rodrigues, судија
Snezhana Botusharova, судија
Bekim Sejdiu, судија
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, судија и
Gresa Caka-Nimani, судија

Подносилац захтева

1. Zahtev je podneo g. Shefki Zogiani (u daljem tekstu: подносилац захтева), koga zastupa g. Visar Vehapi, advokat angažovan od strane Kosovskog centra za rehabilitaciju žrtava torture sa sedištem u Prištini.

Osporena odluka

2. Podnositac zahteva osporava rešenje PAKR. br. 499/2013 Apelacionog suda Kosova od 6. januara 2014. godine u vezi sa presudom P. br. 134/2008 Okružnog suda u Prištini od 2. aprila 2009. godine, rešenjem Ap. br. 359/2009 Vrhovnog suda od 16. juna 2010. godine i presudom P. br. 208/10 Osnovnog suda u Prištini od 12. jula 2013. godine.
3. Odluka Apelacionog suda je uručena podnosiocu zahteva 27. januara 2014. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenih odluka, uz tvrdnju da je povređen član 5. (3) (Pravo na slobodu i sigurnost) i član 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: Konvencija) i pravo na sudsku odluku u razumnom roku iz člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) Konvencije.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom суду Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 21. januara 2015. godine, podnositac je podneo zahtev Ustavnom суду Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 9. februara 2015. godine, predsednik Suda je imenovao sudiju Artu Ramu-Hajrizi za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Kadri Kryeziu (sudije).
8. Dana 28. aprila 2015. godine, podnositac je obavešten o registraciji zahteva.
9. Dana 26. juna 2015. godine, okončan je mandat sudija Envera Hasanija i Kadria Kryeziua. Dana 1. jula 2015. godine, sudija Altay Suroy je imenovan za sudiju izvestioca umesto sudije Arte Rame-Hajrizi, dok je sudija Ivan Čukalović imenovan za člana Veća za razmatranje umesto sudije Kadria Kryeziua.
10. Dana 18. januara 2016. godine, kopija zahteva je poslata Osnovnom суду u Prištini, Apelacionom суду Kosova i Vrhovnom суду Kosova.
11. Dana 15. februara 2016. godine, Sud je tražio od podnosioca zahteva i Osnovnog suda u Prištini da podnese dokaz o datumu prijema odluke Apelacionog suda Kosova.

12. Dana 1. marta 2016. godine, Osnovni sud u Prištini je podneo dokaz (kopiju povratnice) o datumu kada je podnositelj zahteva primio odluku Apelacionog suda Kosova.
13. Dana 14. marta 2016. godine, podnositelj zahteva je obavestio Sud da je 6. aprila 2016. godine predviđeno održavanje sudske sednice u Osnovnom sudu u Prištini.
14. Dana 17. marta 2016. godine, Sud je od Osnovnog suda u Prištini tražio informacije o stanju slučaja podnosioca, odnosno da li je održana sudska sednica.
15. Dana 21. marta 2016. godine, Osnovni sud u Prištini je obavestio Sud da je slučaj podnosioca zahteva u toku i da je naredna sednica predviđena da se održi 6. aprila 2016. godine.
16. Dana 13. septembra 2016. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudske izvestioca i iznalo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

17. Dana 14. februara 2008. godine, Okružno javno tužilaštvo u Prištini je podiglo optužnicu protiv podnosioca zahteva, tereteći ga da je izvršio krivično delo teško ubistvo u podstrekivanju, koje je sankcionisano Krivičnim zakonom Kosova koji je bio na snazi u to vreme.
18. Dana 2. aprila 2009. godine, Okružni sud u Prištini je (presudom P. br. 134/2008) proglašio podnosioca zahteva krivim za krivično delo teško ubistvo, pod optužbom da iz „beskrupulozne osvete“ ohrabrio svog nećaka K.Z. da liši života treću osobu B.O. Podnositelj zahteva je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od deset (10) godina na osnovu članova 147. (9) i 24. Krivičnog zakonika Kosova, uključujući i vreme koje je proveo u sudskom pritvoru od 5. februara 2008. godine pa nadalje.
19. Podnositelj zahteva se žalio Vrhovnom sudu Kosova zbog bitne povrede odredbi krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakona i odluke o kazni.
20. Dana 16. juna 2010. godine, Vrhovni sud je (rešenjem Ap. br. 359/2009) usvojio žalbu podnosioca zahteva i poništio presudu Okružnog suda, vratio predmet na ponovno suđenje i odlučio da produži sudske pritvori podnosiocu zahteva.
21. Dana 27. oktobra 2011. godine, podnositelj se obratio Okružnom sudu u Prištini sa zahtevom za ubrzanje krivičnog postupka i žalio se na prekomerno trajanje sudske pritvora u Pritvornom centru u Lipljanu. Podnositelj zahteva se, takođe, žalio da sudske postupak u Okružnom sudu još uvek nije počeo i se odugovlači iz različitih razloga više od godinu dana otkako je Vrhovni sud vratio slučaj na ponovno suđenje.

22. Podnositac zahteva je, takođe, u dva navrata tražio da njegov slučaj pređe u nadležnost sudskega veća u Okružnom sudu u Prištini. EULEX je odbio zahtev podnosioca da njegov slučaj pređe u njihovu nadležnost, ali su izrazili zabrinutost u vezi sa sastavom Sudskog veća u Okružnom sudu u Prištini.
23. Tokom 2012. godine, podnositac je uputio nekoliko zahteva predsedniku Okružnog suda u Prištini radi promene Sudskog veća. Zahtev podnosioca je usvojen i novo Sudsko veće je počelo sa postupkom suđenja 12. jula 2013. godine.
24. Dana 1. januara 2013. godine, na snagu je stupio Zakon o sudovima br. 03/L-199. Član 15. 1 Zakona o sudovima propisuje: "*Departman za teške zločine Osnovnog suda sudi za sledeća krivična dela, koja su predviđena Krivičnim zakonikom Kosova*".
25. Dana 12. jula 2013. godine, Osnovni sud u Prištini je (presudom P. br. 208/10) proglašio podnosioca zahteva krivim za izvršenje krivičnog dela teško ubistvo u podstrekivanju iz člana 147.9 u vezi sa članom 24. Krivičnog zakona Kosova. Podnositac zahteva je osuđen na dugotrajnu kaznu zatvora od 10 (deset) godina, računajući i vreme provedeno u sudsakom pritvoru od 5. februara 2008. godine.
26. Dana 25. avgusta 2013. godine, podnositac zahteva se žalio Apelacionom sudu Kosova zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni.
27. Dana 26. novembra 2013. godine, podnositac zahteva je obavešten da Osnovni sud, po žalbi podnosioca, još uvek nije prosledio njegov predmet Apelacionom sudu Kosova.
28. Dana 29. novembra 2013. godine, podnositac zahteva se obratio Osnovnom sudu tražeći (i) da Osnovni sud, po žalbi podnosioca, prosledi predmet Apelacionom sudu, (ii) da se ubrza i završi njegov slučaj i (iii) žalio se da se nalazi u sudsakom pritvoru 6 godina van svakog razumnog vremenskog perioda. Podnositac zahteva se izričito žalio da njegovo držanje u sudsakom pritvoru i odlaganje krivičnog postupka krši pravo na pravično suđenje u razumnom roku i u suprotnosti je sa Ustavom, zakonima na snazi i međunarodnim konvencijama koje su primenjive na Kosovu.
29. Dana 6. januara 2014. godine, Apelacioni sud Kosova je (rešenjem PAKR. br. 499/2013) poništio presudu Osnovnog suda i vratio slučaj na ponovno suđenje i odlučivanje i naložio prekid sudsakog pritvora podnosiocu zahteva.
30. Što se tiče protivrečnosti presude Osnovnog suda, relevantni deo rešenja Apelacionog suda utvrđuje:

"U jednom delu se navodi da je on tražio odgovornost od BO, što je potpuno u redu u stvorenim okolnostima, međutim u nastavku govori o svesnom i stalnom uticaju na optuženog K. Izreka je u suprotnosti i sa

obrazloženjem i sadržajem spisa predmeta. Dok se u izreci kaže da je Shefki (podnositac zahteva): „Svesno i stalno uticao na optuženog K.“, u spisima predmeta, u iskazima svedoka i nigde drugde ne može da se nađe takva konstatacija, što čini presudu nejasnom i kontradiktornom i to predstavlja bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 384, stav 1 tačka 12 u vezi sa članom 370. ZKPK.”

31. Što se tiče neprihvatanja preporuka Vrhovnog suda od strane Osnovnog suda, relevantni deo rešenja Apelacionog suda utvrđuje:

“Prvostepeni sud, prilikom poništavanja presude P. br. 134/2008 od 02.04.2009. godine od strane Vrhovnog suda Kosova rešenjem Ap. br. 359/2009 od 16.06.2010. godine nije poštovao preporuke ovog suda, ne pružajući ponovo razloge za odlučujuće činjenice na osnovu kojih se utvrđuje umišljaj optuženog Shefkije (podnosioca zahteva) da izvrši krivično delo. Isto tako, i ovaj sud smatra da su pruženi razlozi u vezi sa optuženim Shefkijom i njegov doprinos da utiče na optuženog K. da izvrši krivično delo potpuno nejasni.”

32. Što se tiče držanja podnosioca zahteva u sudskom pritvoru, Apelacioni sud je utvrdio:

“Što se tiče sudskog pritvora, krivično veće ovog suda, postupajući u skladu sa članom 402, stav 4 ZKPK, odlučio je da optuženom Shefkiji Zogianiju prekine sudski pritvor, obzirom da smatra da ne postoje uslovi i okolnosti za koje mu je isti određen.”

33. Dana 21. marta 2016. godine, Osnovni sud u Prištini je podneo Sudu dodatne informacije u vezi sa stanjem slučaja podnosioca zahteva, naglašavajući:

“Predmet, PKR br. 31/14, je vraćen na ponovno suđenje-preispitivanje, prema rešenju Apelacionog suda Kosova, u vezi sa ovim predmetom 03.03.2016. godine je održano sudske razmatranje, dok je sledeća sednica zakazana za 06.04.2016. godine. Do danas, nije doneta nijedna odluka za koji tvrdite da vam je dostavimo, jer je pitanje-postupak u toku.”

Navodi podnosioca

34. Što se tiče odugovlačenja krivičnog postupka, podnositac zahteva tvrdi: “Prema članu 285, stav 2 Zakonika o krivičnom postupku Kosova, glavni pretres počinje u roku od (1) jednog meseca [...] nalogom izdatom prema članu 254, stav 5 ovog zakonika. Odredbe sudskega razmatranja važe mutatis mutandis i za ponovno suđenje. U ovom krivičnom predmetu, ponovno suđenje nije počelo ni posle godinu dana nakon što je predmet vraćen na ponovno suđenje. Podnositac zahteva ne može da ospori kašnjenja i odugovlačenja postupka nekim pravnim sredstvom, i kao posledica odugovlačenja postupka, podnositac nema mogućnosti da ospori zakonitost i ustavnost sudskega pritvora protiv njega za šest (6) godina.”
35. Što se tiče nezakonitosti sudskega pritvora, podnositac zahteva tvrdi: “Što se tiče činjenice da je krivični postupak formalno u toku, iako još uvek nije počelo

ponovno suđenje, to ne predstavlja prepreku da Ustavni sud oceni vremensko trajanje sudskega pritvora i odgovlačanje krivičnog postupka preko zakonskih rokova u smislu povrede ustavnih odredbi za pravično suđenje i suđenje u razumnom roku.”

36. Što se tiče povrede člana 5 (3) Konvencije, podnositelj zahteva naglašava: „*Evropski sud za ljudska prava je odlučio „iako relevantne i dovoljne osnove nastavljaju da opravdavaju načelo lišavanja slobode tokom čitavog prliminarnog postupka, član 5.3 EKLJP ipak može da se povredi ako se lišavanje slobode okrivljenog odlaže preko „razumnog vremena“ jer postupak nije sproveden sa potrebnom brzinom“* (vidi: *Tomasi protiv Francuske, ESLJP 2708.1992. god., 99 i 102*). U sudskej praktici ESLJP značajno mesto ima slučaj *W. protiv Švajcarske* od 26.01.1993. godine, gde je Sud utvrdio: „*Trajanje lišavanja slobode u preliminarnoj fazi u suštini zavisi od vanredne složenosti slučaja i ponašanja okrivljenog.*”
37. Što se tiče iscrpljivanja pravnih sredstava, podnositelj zahteva tvrdi: „*Podnositelj zahteva je učinio sve što se od njega moglo očekivati u pogledu iscrpljenja pravnih sredstava u redovnom postupku, tražeći u kontinuitetu od suda ubrzavanje postupka i zakazivanje ponovnog suđenja u njegovom slučaju, kako bi se izbegla odgovlačenja. Redovni sudovi nisu pružili potrebne informacije u vezi sa odgovlačenjem ili neko dobro opravdanje, što vodi do zaključka da bi svaki zahtev u redovnom krivičnom postupku bio uzaludan i neefikasan.*”
38. Podnositelj zahteva traži od Suda da „oceni zakonitost i ustavnost mere sudskega pritvora i odgovlačenje krivičnog postupka u smislu pravičnog suđenja i suđenja u razumnom roku koji se garantuje Ustavom, što su u principu i redovni sudovi trebali i bili obavezni da urade, ali nisu uspeli da pruže pravično suđenje u razumnom roku u ovoj krivičnoj stvari. Ne želeći da se prejudicira ishod slučaja dok je stvar još uvek u toku ponovnog suđenja, treba navesti da, uprkos tome da je podnositelj zahteva osuđen sa 10 godina zatvora na dva prethodna suđenja, on je ostao u sudsakom pritvoru za šest (6) godina.”

Prihvatljivost zahteva

39. Sud prvo ispituje da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.
40. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:
„Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.“
41. Sud se poziva na članove 47. i 49. Zakona, koji propisuju:

*Član 47
Individualni zahtevi*

1. *Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.*

2. *Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.”*

*Član 49
Rokovi*

Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnositelj primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta. Ukoliko se zahtev tiče nekog zakona, onda rok počinje da teče od dana stupanja na snagu istog.

42. Sud, dalje, uzima u obzir pravila 36 (1) (b) i (c) Poslovnika, koja propisuju:

*Pravilo 36
Kriterijum o prihvatljivosti*

Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

(...)

(b) samo ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke

(c) samo ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahtev;”

43. Sud se, takođe, poziva na član 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava koji propisuje:

“Osnovna prava i slobode zagarantovana ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava.”

44. Sud ponavlja da podnositelj zahteva pokreće dve bitne tvrdnje: (i) tvrdnju o povredi člana 5 (3) Konvencije, jer se nalazio u sudskom pritvoru u vremenskom trajanju od 6 godina bez konačne odluke o krivici ili nevinosti i (ii) tvrdnju o povredi stava 1 člana 6 (šest) Konvencije zbog odlaganja krivičnog postupka u vremenskom trajanju od 8 (osam) godina koji još uvek traje bez konačne odluke o krivici ili nevinosti.

45. Sud ocenjuje da član 5 (3) Konvencije i član 31. Ustava u vezi sa članom 6 (1) Konvencije pružaju različite proceduralne garancije u različitim fazama sprovođenja krivičnog postupka, tako da će se obe tvrdnje razmatrati nezavisno.

Što se tiče tvrdnje o povredi člana 5 (3) Konvencije

46. Kako bi se tvrdnja o povredi člana 5 (3) meritorno razmotrila, prvo se mora utvrditi da li je takva tvrdnja pokrenuta u zakonskom roku od 4 (četiri) meseca, kao što je predviđeno u članu 49. Zakona i dalje precizirano u pravilu 36 (1) (c) Poslovnika.
47. Sud primećuje da zakonski rok od 4 (četiri) meseca počinje da teče samo od momenta okončanja poslednjeg perioda sudskog pritvora (vidi, na primer: slučaj *Solmaz protiv Turske*, ESLjP, predstavka br. 27561/02, presuda od 16. aprila 2007. godine, stav 36).
48. U tom smislu, Sud primećuje da je Apelacioni sud oslobođio podnosioca zahteva iz sudskog pritvora 6. januara 2014. godine, dok mu je odluka o oslobađanju iz sudskog pritvora uručena 27. januara 2014. godine, što za Sud predstavlja okončanje poslednjeg perioda sudskog pritvora.
49. Sud, takođe, primećuje da je zahtev, u pogledu tvrdnje o povredi člana 5 (3) Konvencije, podnet 21. januara 2015. godine, što znači da je podnet 8 (osam) meseci nakon isteka zakonskog roka od četiri meseca predviđenog članom 49. Zakona i dalje precizirano u pravilu 36 (1) (c) Poslovnika.
50. Shodno tome, Sud smatra da nije moguće da se razmatra tvrdnja o povredi člana 5 (3) Konvencije, jer je neblagovremena, odnosno, nije pokrenuta u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 36 (1), c) Poslovnika (vidi: slučaj *Idalov protiv Rusije*, [VV], predstavka br. 5826/03, presuda od 22. maja 2012. godine, stav 116).
51. Sud podseća da je svrha zakonskog roka od 4 (četiri) meseca, na osnovu člana 49. Zakona i pravila 36 (1) (c) Poslovnika, da promoviše pravnu sigurnost, obezbeđujući da se slučajevi koji se bave pitanjem Ustava razmatraju u razumnom roku i da ranije odluke nisu stalno otvorene za osporavanje (vidi: slučaj *O'Loughlin i drugi protiv Ujedinjenog kraljevstva*, br. 23274/04, ESLjP, rešenje od 25. avgusta 2005. godine i *mutatis mutandis* vidi: slučaj br. KI140/13, podnositelj zahteva: *Ramadan Cakiqi*, rešenje o neprihvatljivosti od 3. marta 2014. godine).
52. Pored toga, Sud opaža da je dužnost podnositelja zahteva ili njihovih zastupnika da deluju uz „dužnu pažnju“ (*due diligence*) kako bi se osiguralo da su njihovi zahtevi za zaštitu prava i osnovnih sloboda podneti u zakonskom roku od četiri (4) meseca, koji je predviđen članom 49. Zakona i dalje preciziran u pravilu 36 (1) (c) Poslovnika (vidi: slučaj *Mocanu i drugi protiv Rumunije*, [VV], predstavke br. 10865/09, 45886/07 i 32431/08, presuda od 17. septembra 2014. godine, stavovi 263-267).

Da li je došlo od povrede člana 31. Ustava u vezi sa članom 6 (1) Konvencije na pravično i nepristrasno suđenje u razumnom vremenskom roku

53. Da bi se utvrdilo da li je trajanje krivičnog postupka bilo razumno, Sud mora uzeti u obzir faktore kao što su složenost slučaja, ponašanje podnosioca zahteva i ponašanje relevantnih upravnih i sudskeih organa (vidi: slučaj *König protiv Nemačke*, ESLjP, predstavka br. 6232/73, presuda od 28. juna 1978. godine, stav 99).
54. Složenost slučaja može da nastane, na primer, usled broja tužbi, broja strana uključenih u postupak, kao što su okrivljeni i svedoci ili međunarodne dimenzije slučaja (vidi: slučaj *Neumeister protiv Austrije*, ESLjP, predstavka br. 1936/63, presuda od 27. juna 1968. godine, stav 20).
55. Član 31. Ustava i član 6 (1) Konvencije ne obavezuje podnosioce zahteva da aktivno sarađuju sa pravosudnim organima. Oni se, takođe, ne mogu kriviti za potpuno korišćenje pravnih sredstava koja su na raspolaganju prema zakonu na snazi. Međutim, njihovo ponašanje, u stvari, predstavlja objektivnu činjenicu koja se ne može pripisati javnim organima i koju treba uzeti u obzir prilikom utvrđivanja toga da li su postupci trajali duže od razumnog roka prema članu 6 (1) Konvencije (vidi: slučaj *Eckle protiv Nemačke*, ESLjP, predstavka br. 8130/78, presuda od 15. jula 1982. godine, stav 82).
56. Član 31. Ustava i član 6 (1) Konvencije obavezuju nadležne organe da organizuju sudski sistem na taj način da sudovi ispune sve uslove predviđene u navedenom članu (vidi: slučaj *Abdoella protiv Holandije*, ESLjP, predstavka br. 12728/87, presuda od 25. novembra 1992. godine, stav 24).
57. Iako slučajevi mogu biti složeni, Sud, svejedno, smatra "razumnim" dugačke periode odsustva sudske aktivnosti (vidi: slučaj *Adiletta protiv Italije*, predstavka br. 20/1990/211/271-273, EKLjP, presuda od 24. januara 1991. godine, stav 17).
58. U stvari, Sud dalje smatra da su svi stepeni redovnih sudova bili aktivni, iako je održano nekoliko rasprava tokom dužeg vremenskog perioda na svim stepenima.
59. Međutim, Sud naglašava da, iako redovni sudovi nisu bili pasivni, njihova je ustavna i zakonska obaveza da okončaju slučaj, posebno krivični, u razumno vreme. Kako se ne bi izazvala konfuzija i nesigurnost, redovni sudovi ne mogu dozvoliti da se slučaj beskrajno prebacuje iz jednog sudskeg stepena u drugi. U suprotnom, poverenje javnosti u celokupni pravni poredak se podriva.
60. Pored toga, Sud primećuje da je postupak još uvek u toku i nema konačne odluke čija bi se ustavnost osporila pred Sudom. Stoga, Sud smatra da je zahtev preuranjen.
61. U tom smislu, Sud želi da naglasi da je obrazloženje za iscrpljivanja pravnih sredstava da obezbedi navedenim organima, uključujući sudove, mogućnost da spreče ili isprave navodnu povredu Ustava. Pravilo je zasnovano na pretpostavci da pravni poredak Kosova obezbeđuje efikasna pravna sredstva za zaštitu ustavnih prava od povreda (vidi, *mutatis mutandis*, ESLjP, *Selmouni protiv Francuske*, br. 25803/94, odluka od 28. jula 1999. godine). Međutim, nije neophodno da ustavna prava budu eksplicitno istaknuta u navedenom

postupku. Sve dok je pitanje pokrenuto implicitno ili u suštini, pravilo iscrpljivanja pravnih sredstava je ispunjeno (vidi, *mutatis mutandis*, *ESLjP, Azinas protiv Kipra*, br. 56679/00, odluka od 28. aprila 2004. godine).

62. Dakle, podnositelj zahteva još uvek nije iscrpeo sva pravna sredstva i njegov zahtev se proglašava neprihvatljivim, kao što je predviđeno članom 113.7 Ustava, propisano članovima 47. i 49. Zakona i precizirano pravilima 36 (1) (b) i (c) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 47. i 49. Zakona i pravilima 36 (1) (b) i (c) Poslovnika, 13. septembra 2016. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi

